

ת"פ 12844/12/12 - מדינת ישראל נגד ודים מלויב

בית משפט השלום בבית שמש

ת"פ 12844-12-12 מדינת ישראל נ' מלויב(עציר)

לפני כבוד השופטת מאיה אב-גנים ויינשטיין
מדינת ישראל
בעניין:

באמצעות עוה"ד יצחק חנוך

המאשימה

נגד

ודים מלויב (עציר)

הנאשם

באמצעות עוה"ד חנן רובינשטיין

גזר דין

1. ביום 16/05/16 הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בתקיפה ובחבלה חמורה, עבירות לפי סעיפים 379 ו-333 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**). כפי שנקבע בהכרעת הדין, ביום 01/04/11 תקף הנאשם את ס ט (להלן: **המתלונן**) וגרם לו לחבלה חמורה. במועד האמור, בתום יום עבודתם פנו הנאשם, המתלונן ושניים אחרים לשוק בבית שמש ושתו אלכוהול. בזמן שישבו הארבעה ושתו, חבט הנאשם במתלונן במכת אגרוף, וגרם לו לשבר בלסת התחתונה.

זמן קצר לאחר מכן הזעיק המתלונן את בנו למקום (להלן: **ס הבן**). לאחר דין ודברים בין הנאשם לס' הבן, חבט ס הבן באגרופו בפניו של הנאשם, חבטה שגרמה לשבר בלסתו של הנאשם.

2. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלונן חבלות בפניו, דימומים ושבר בלסת התחתונה. המתלונן אושפז בבית החולים מיום האירוע ועד ליום 11/04/11 ונותר בחופשת מחלה עד ליום 30/04/11. בדומה למתלונן, הנאשם עצמו אושפז בבית החולים עד ליום 11/04/11 ונקבע שאינו יכול לעבוד עד ליום 30/04/11.

תסקיר שירות המבחן

3. כמפורט בתסקיר מיום 27/11/16, המדובר בנאשם בן 45, יליד רוסיה. בשנת 1999 בהיותו בן 28, עלה הנאשם ארצה ביחד עם בת זוגו לשעבר ועם בנו. טרם עלייתו, שירת הנאשם שירות צבאי מלא בצבא הרוסי. הנאשם גרוש בפעם השלישית, אב לשני ילדים ממערכות נישואין שונות, האחד מתגורר ברוסיה והשני מתגורר עם אימו בדרום הארץ.

4. בילדותו, נרצח אביו של הנאשם והוא חווה אלימות פיזית מתמשכת מצד בני זוג שונים שהיו לאימו. לאורך השנים התגורר לתקופות קצרות בבית אימו, אך בשל ויכוחים חוזרים עם האם, מסרבת היא להלין את הנאשם בביתה. עובר לעריכת התסקיר, התגורר הנאשם במחסן במפעל בו עבד.

5. הנאשם מוכר לשירות המבחן על רקע עברו הפלילי. לחובת הנאשם שבע הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות כלפי בת זוג וכלפי שוטרים. בהתאם לתסקיר, הנאשם לקח אחריות למיוחס לו וטען שחש מושפל לאחר שהמתלונן העליב וגידף אותו בנוכחות אחרים. נוכח השפעת האלכוהול התקשה הנאשם לרסן עצמו והגיב

בתוקפנות. לאחר המקרה המשיכו הנאשם והמתלונן לעבוד יחד ושמרו על מערכת יחסים תקינה.

6. שירות המבחן התרשם שהנאשם מתקשה לנהל אורח חיים יציב ונורמטיבי, הן במישור התעסוקתי והן במישור המשפחתי, כשברקע דפוסי שימוש בעייתיים באלכוהול. על מנת לבחון אפשרות לשילוב הנאשם במסגרת טיפולית, ביקש שירות המבחן לדחות את הטענות לעונש ולהגיש תסקיר משלים.

7. בתסקיר משלים מיום 06/07/17 עדכן שירות המבחן שהנאשם החל בטיפול הכולל שיחות ומעקב רפואי, תוך שהוא נמנע מצריכת אלכוהול. גורמי הטיפול התרשמו ממוטיבציה כנה מתוך מודעות לבעייתיות ורצון להביא לשינוי בדפוסי ההתמכרות בחייו. הנאשם אף החל בהליך להסדרת חובותיו מול לשכת ההוצאה לפועל. לאור האמור המליץ שירות המבחן לעודד את מאמצי הנאשם לשיקום ולהתנהלות נורמטיבית ולסיים את ההליך בענישה שלא יהיה בה כדי לפגוע במקום עבודתו.

8. בטרם נשמעו הטענות לעונש הגיש שירות המבחן עדכון נוסף ולפיו, הנאשם ניתק כל קשר עם גורמי הטיפול בעמותת "אפשר" ועם שירות המבחן. כל הניסיונות ליצור עמו קשר, לרבות באמצעות ב"כ, לא צלחו. בנסיבות כאמור, שירות המבחן לא המליץ עוד על ענישה שיקומית, אלא על ענישה קונקרטי, מציבת גבול.

לאחר מספר חודשים בהם לא אותר הנאשם, התברר שהנאשם נעצר עד לתום ההליכים בתיק אחר ומכאן נבעו הקשיים שבאיתורו.

טיעוני הצדדים לעונש

9. ב"כ המאשימה עמד על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם וטען כי מתחם הענישה ההולם נע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. המאשימה הגישה מספר גזרי דין בהם נקבעו מתחמי ענישה מחמירים ונגזרו על הנאשמים עונשי מאסר ממושכים. לגישת המאשימה, הנאשם נמצא ברף העליון של הענישה. לחובתו שבע הרשעות, רובן ככולן בעבירות אלימות. אם לא די בכך, אזי גם מאסר על תנאי למשך 3 חודשים התלוי ועומד נגד הנאשם, לא הרתיע אותו. המאשימה עתרה לגזור על הנאשם 18 חודשי מאסר תוך הפעלת התנאי במצטבר, באופן בו הנאשם ירצה 21 חודשי מאסר. בנוסף עתרה המאשימה לגזור על הנאשם גם מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן בסך עשרות אלפי שקלים.

10. ב"כ הנאשם הדגיש שהנאשם הודה מתחילת ההליך בכך שהכה את המתלונן במכת אגרוף אחת, והכחיש את יתר העבירות המיוחסות לו, עבירות מהן זוכה בהכרעת הדין. קרי, ניהול המשפט היה מוצדק. יתרה מכך וכפי שנקבע בהכרעת הדין, על אף שהטענה להגנה מן הצדק לא התקבלה כעילה לזיכוי, הרי שבהכרעת הדין נקבע מפורשות שהעובדה שתוקפו של הנאשם (ס הבן) לא הועמד לדין, תובא בחשבון בשלב גזירת עונשו. הנאשם נענש על האירוע בכך שלסתו נשברה, הוא נאלץ לעבור ניתוח ואשפוז. באף אחד מגזרי הדין אליהם הפנתה המאשימה, לא נפגע הנאשם פיזית.

11. כנטען בטיעוני ההגנה לעונש, הנאשם החל מיוזמתו הליך של גמילה מאלכוהול. לרוע מזלו ולמרות התקדמותו בהליך הגמילה, ארע מקרה נוסף שבגיניו הנאשם עצור עד לתום ההליכים. מכאן, שאין המדובר במקרה קלאסי של נאשם המסרב לטיפול. אלמלא היה הוא עצור בתיק אחר, סביר שבית המשפט היה מתחשב בהמלצה המקורית של שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה שיקומית.

ב"כ הפנה לגזרי דין במסגרתם הוטלו על נאשמים עונשים שלא כללו מאסר בפועל. לגישתו, מתחם העונש ההולם הוא בין 3 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

12. ב"כ הנאשם ביקש שלא יוטל על הנאשם כל קנס או פיצוי למתלונן, הן בשל העובדה שהנאשם נעדר

יכולת כלכלית לשאת בתשלום קנס והן בשים לב לכך שבנו של המתלונן גרם לנאשם לנזק דומה, אך לא נדרש לפצותו. בשים לב לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, למעלה משש וחצי שנים, יש לגזור על הנאשם עונש של 3 חודשים לכל היותר, בחופף למאסר על תנאי שהוטל עליו בגין אירוע מלפני כעשור. ב"כ הוסיף וציין שכתב האישום הוגש בחלוף כשנה ושמונה חודשים, ללא כל הצדקה לשיהוי.

13. ב"כ הצדדים הגיעו להסכמה דיונית, שאם ייגזר על הנאשם מאסר בפועל, יחושב הוא מיום 07/11/17.

14. הנאשם הביע צער על שארע.

דין

15. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין). לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

16. הערך המוגן שנפגע ממעשיו של הנאשם הוא זכותו של אדם לשמירה על שלמות גופו ובטחונו האישי, זכות שהוכרה כזכות חוקתית. אין להתיר פגיעה בזכות האדם לחיים ולשלמות גופו. נוכח התגברות תופעות של פתרון סכסוכים בכוח הזרוע, מגמת הפסיקה בשנים האחרונות היא להחמיר בעונשים הנגזרים על נאשמים המורשעים בעבירות אלימות קשות. אלימות מובילה לטשטוש אמות המוסר החברתיות, לסיכון שלמות הגוף, לאובדן הביטחון ולזריעת פחד ומורא בלב הציבור. בכגון דא, בתי המשפט מצווים להעביר מסר עונשי ברור. יפים לעניינו דברי כב' בית המשפט העליון בע"פ 8314/03 שיהד בן עווד נ' מדינת ישראל (07/06/05):

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטוייה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מה שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית המשפט וילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול ויידעו הכל כי מי שיורשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג וברית. וככל שיעצם מעשה האלימות כן תאריך תקופת המאסר".

17. נוכח היקף הפגיעה במתלונן, הנזק החמור שנגרם לו והסתמיות שבתקיפה, המדובר בפגיעה בלתי מבוטלת בערכים המוגנים.

18. בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בהתקיימות של הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ככל שבית המשפט סבר שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ואשמו של הנאשם. בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם העלתה, כי על פניו לתקיפת המתלונן לא קדם תכנון מוקדם, עם זאת, הנאשם הכה את המתלונן במכת אגרוף ששברה את לסתו, הובילה לאשפוזו בבית חולים למשך 11 ימים וחייבה תקופת החלמה נוספת.

הפסיקה אליה הפנתה המאשימה עסקה במקרים חמורים מהמקרה בו עסקין. בע"פ 8255/16 הנאשם הורשע בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות ובתקיפת שוטרים. ע"פ 1670/15 עסק "בעונש הראוי לעברין אלים הסובל מבעיות בתחום בריאות הנפש", ובתקיפה חמורה יותר מנסיבות התיק שלפניי. המאשימה הוסיפה והפנתה לת"פ

19362-10-15, אלא שעל גזר הדין הוגש ערעור במסגרתו הופחת העונש שנגזר על הנאשם ל- 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות (תחתית המתחם שנקבע) וזאת, מאחר ש"היה מקום ליתן משקל מכריע יותר לזמן שחלף מעת ביצוע העבירה, כמעט 6 שנים, כאשר המאשימה השתתה שיהיו משמעותי בהגשת כתב האישום נגד המערער. העבירה בוצעה בעת היותו של המערער כבן 25. במשך הזמן שחלף מעת ביצוע העבירה, פרק זמן משמעותי של כמעט 6 שנים, לא הוגשו כנגד המערער כתבי אישום בגין עבירות נוספות ואין תיקים פתוחים נגדו מתקופה זו. כמו כן, מתסקיר שירות המבחן עולה כי יש להעדיף את שיקולי השיקום בעניינו של המערער על פני שיקולי הגמול וההרתעה... סבורני כי אין בשליחתו של המערער למאסר בבית הכלא כדי לשרת את האינטרס הציבורי. נראה כי דווקא שליחתו למאסר בבית הכלא תוביל אותו לדרך עבריינית שנראה כי הוא מנסה להימנע ממנה, למרות נסיבות חייו הקשות, והדבר יפגע באינטרס הציבורי ובאינטרס השיקום של המערער" (עפ"ג (מחוזי חי') 69615-07-17 גיא נוסקוב נ' מדינת ישראל. 19/10/17).

מאידך גיסא, הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם דנה במקרים בעלי נסיבות קלות מהמקרה שלפניי וניתנה על ידי בתי משפט השלום. בת"פ (י-ם) 5812/08 המחלקה לחקירות שוטרים נ' מרדכי מהגר, דובר על שוטר לגביו נקבע שהוא אדם נורמטיבי, ללא הרשעות קודמות ושכית המשפט מצא שבנסיבות ביצוע העבירה יש כדי להקל עם הנאשם. גם שם ולמרות הנסיבות המקלות, הבהיר בית המשפט שהיה נוטה להטיל עונש חמור יותר, אך הסתפק בעבודות שירות נוכח עמדת המאשימה. ת"פ (בי"ש) 29585-06-15 עסק בנאשם נעדר עבר פלילי, נורמטיבי ושומר חוק בדרך כלל. בת"פ (בי"ש) 6711-06-14 דובר על נאשם צעיר מאוד, על סף הקטינות, בעל נסיבות חיים קשות. נוכח האמור שירות המבחן אף המליץ להימנע מהרשעתו ולהסתפק בצו של"צ בהיקף של 150 שעות.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בתיקי אלימות בעלי רף דומה, העלתה כי על נאשמים הוטלו עונשים במנעד רחב, שלא דווקא כללו מאסר מאחורי סורג ובריח.

18.1 ברע"פ 7389/13 נתן טייטלבוים נ' מדינת ישראל (17/12/13), נדונה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בחבלה חמורה. שם שפך הנאשם על המתלון מים חמים מתוך קומקום, בעת שהשניים עבדו במפעל לבשר. כתוצאה, נגרמו למתלון כוויות בקרקפת, בפנים, בצוואר, בכתפיים, בגב ובכפות הידיים. באותו מקרה הנאשם היה ללא עבר פלילי והעבירה בוצעה על רקע התגרותו המתמשכת של המתלון בנאשם טרם ביצוע העבירה. לחומרה נשקלה הפגיעה במתלון, שסבל מכוויות, אושפז למשך 10 ימים ונזקק לטיפול רפואי אף לאחר האשפוז. בית המשפט קבע שמתחם הענישה הראוי נע בין 5 ל-15 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

בגזירת העונש הביא בית המשפט בחשבון את היותו של הנאשם מפרנס משפחה ברוכת ילדים והמטפל העיקרי בבנו המוגבל; הפגיעה הצפויה, כתוצאה מהטלת עונש מאסר בפועל למשפחתו של המבקש ובפרט לבנו; גילו המתקדם של המבקש; פיטוריו של המבקש ממקום עבודתו בעקבות ביצוע העבירה והיותו מחוסר עבודה במשך כשנה. בסופו של דבר, נגזרו על המערער 5 חודשי מאסר לריצוי בפועל; מאסר על תנאי ופיצוי בסך ₪ 8,000 למתלון. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה אף היא, תוך שבית המשפט העליון הבהיר ש"העונש שהוטל על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת בעבירות דומות...".

18.2 בעפ"ג (מחוזי חי') 4007-01-16 איגור וולקוביץ' נ' מדינת ישראל (18/02/16), הודה והורשע המערער בעבירה של חבלה חמורה. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם ואחותו ישבו בבית האחות בזמן שהמערער היה ככל הנראה תחת השפעת אלכוהול. לאחר שהמתלוננת

הודיעה למערער שעליו למצוא עבודה ושאין בכוונתה להמשיך ולסייע לו מבחינה כספית, התפתח בין השניים ויכוח. בהמשך תקף המערער את המתלוננת, באופן שחבט בחוזקה בפניה. כתוצאה נגרמו למתלוננת חבלות חמורות, הכוללות שברים שונים ברצפת ארובת העין ושברים נוספים, וכן חתך עמוק ומדמם באורך 3 ס"מ בלחי שמאל. המתלוננת נותחה בהרדמה מלאה ואושפזה בבית החולים למספר ימים.

לחובת הנאשם שם היה עבר פלילי הכולל הרשעות קודמות בעיקר בעבירות אלימות, לרבות ריצוי עונשי מאסר בפועל. לאחר בחינת מכלול הפרמטרים הרלבנטיים הדרושים לעניין קבע בית המשפט כי **מתחם הענישה ההולם נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל**, וגזר על הנאשם 36 חודשי מאסר הכוללים הפעלת 12 חודשי מאסר מותנה במצטבר.

ערעורו של הנאשם, נדחה.

18.3. בעפ"ג (מחוזי חי') 7283-03-14 עלא מחאג'נה נ' מדינת ישראל (15/05/14), הודה והורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של חבלה חמורה. שם הכה הנאשם את המתלונן על רקע ויכוח של מה בכך, לאחר שהמתלונן העיר לו שהוא מתאמן זמן רב מידי על הליכון בחדר הכושר של המועדון. בעקבות כך קרא המערער למתלונן לבוא לפינת העישון ושם הכה אותו במכות אגרופ בפניו, בראשו ובאפו, עד שהמתלונן נפל ארצה ואיבד הכרתו. בעקבות התקיפה אושפז המתלונן למשך 5 ימים בבית חולים, לאחר שאובחנו שבר באפו של המתלונן וחבלות בפניו ובשפתו וכן שטפי דם מסביב לעיניים ומאחורי האוזניים.

באותו מקרה דובר על נאשם רווק בן 25, "נורמטיבי, ממשפחה נורמטיבית, נעדר עבר פלילי, שזה לו מאסרו הראשון. בנסיבות אלה, הפגיעה של עונש מאסר במערער ובמשפחתו היא משמעותית ביותר. המערער נטל אחריות מלאה על מעשיו והודה במיוחס לו, ללא שנשמעו ראיות, על כל המשתמע מכך". על פי התרשמות קצינת המבחן, הנאשם הביע חרטה אמיתית ואמפטיה למתלונן. המערער ומשפחתו אף עשו מאמצים לתיקון תוצאות העבירה, בניסיונותיהם לערוך סולחה עם המתלונן ומשפחתו. בית משפט השלום קבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין 14 ל-24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪.

ערכאת הערעור קבעה, כי "בשים לב לכלל נסיבות האירוע ובין היתר בשים לב לכך שמדובר בתקיפה אשר בוצעה ללא נשק חם או קר ולמדיניות הענישה בעבירות אלה, ראוי להעמיד את הרף התחתון של מתחם העונש ההולם על 12 חודשי מאסר בפועל" (הדגשה הוספה). עונש המאסר של הנאשם הופחת ל-12 חודשים. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.

18.4. בת"פ (ת"א) 4887-02-14 מדינת ישראל נ' אלכסנדר סירוטקין (28/09/16), הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של חבלה חמורה, בכך שתקף את המתלונן וגרם לו לשברים בלסת. בעקבות התקיפה המתלונן אושפז בבית חולים למשך מספר ימים ועבר טיפולים שונים, לרבות בקיבוע הלסת באמצעות מתקן מיוחד. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לבין 15 חודשי מאסר בפועל. שם המדובר היה בנאשם ללא עבר פלילי ובאירוע חד פעמי אשר אינו אופייני להתנהגותו ("בן 41 שנים, אדם משכיל, תרבותי ונורמטיבי בדרך כלל. עדי האופי העידו כולם על התנהגות נורמטיבית ואף למעלה מכך של הנאשם"). על הנאשם הוטל מאסר בעבודות שירות.

ערעור שהוגש לבית משפט המחוזי נדחה, תוך שבית המשפט המחוזי שב והדגיש שהמערער הוא אדם נורמטיבי ושהאירוע נושא כתב האישום הוא אירוע חריג במהלך חייו (ע"פ 27001-11-16 סירוטקין נ' מדינת ישראל. 24/04/17).

18.5. בת"פ (טב') 6685-04-14 פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ' אביהו טולידנו (22/05/16), הודה והורשע הנאשם בגרימת חבלה חמורה, בכך שבעקבות בילוי במועדון, הכה הנאשם את המתלונן במכת אגרוף וגרם לשבר בלסתו. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה הראוי בנסיבות המקרה נע בין **מספר חודשי מאסר**, אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, **לבין 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל**, בצירוף עונשים נלווים.

19. בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע המעשה ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לבין ל-15 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ככל שסבר כי ראוי לתת להן משקל בנסיבות המקרה. בהתאם, זקפתי לטובת הנאשם את העובדה שלקח אחריות והודה מלכתחילה בהכאת המתלונן במכת אגרוף. הנאשם אמנם ניהל הוכחות, אך בסופו של יום הורשע הנאשם **בהתאם להיקף הודאתו**. הנאשם זוכה מהטענה לתקיפת המתלונן גם ביתר חלקי גופו, מתקיפת אלכסנדר וורונין וכן מעבירת האיומים שיוחסה לו. עוד הבאתי בחשבון את העובדה שחלפו כשבע שנים מביצוע העבירה, את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, היותו קרבן לאלימות מצד בני זוגה של אימו ואת הצעדים הראשונים שביצע לקראת גמילה מאלכוהול, עד למעצרו בעבירה אחרת.

מנגד, יש להביא בחשבון לחובת הנאשם את עברו הפלילי המכביד. כאמור, כנגד הנאשם שבע הרשעות קודמות, בעיקר בתחום האלימות, אשר בגין חלקן ריצה עונשי מאסר בפועל, האחרון למשך 9 חודשים בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג, עבירה לפי סעיפים 380 ו-382(ג) לחוק העונשין.

21. מבלי להמעיט בחומרת מעשי הנאשם ובכלל השיקולים שפורטו לעיל, שיקולים שהיה בהם כדי להוביל לגזירת עונש מאסר ממושך, מצאתי כי יש להקל באופן ממשי בעונשו של הנאשם בשים לב לכך שהנאשם עצמו הוכה על ידי בנו של המתלונן ולסתו נשברה, בדומה לחבלה במתלונן, אך ס הבן לא הועמד לדין תוך פגיעה בתחושת הצדק וההגיונות. בהכרעת הדין מצאתי שאף שלא היה בנסיבות התיק די כדי לזכות את הנאשם, יהיה באמור כדי להוות שיקול בקביעת עונשו (ע"פ 7621/14 אהרן גוטסדינר ואח' נ' מדינת ישראל (01/03/17); ע"פ 8568/14 סאלם אבו גאבר נ' מדינת ישראל (19/05/15), ע"פ 2138/13 קווינדר נ' מדינת ישראל (23/06/13)). בהתאם ובנסיבות הייחודיות לתיק זה, לנאשם שלפניי ובשים לב להתנהגות רשויות אכיפת החוק בהעמדת הנאשם לדין לבדו (סעיף 40א(9) לחוק העונשין), מצאתי לגזור על הנאשם עונש בחלקו התחתון של המתחם ותוך חפיפה מלאה של המאסר המותנה. בהינתן והנאשם הותקף על ידי בנו של המתלונן ונחבל קשות, לא מצאתי לחייב את הנאשם לשלם פיצוי למתלונן.

22. לנוכח מכלול האמור, יגזרו על הנאשם העונשים שלהלן:

22.1. מאסר לתקופה של 5 חודשים. תקופת המאסר תחושב מיום 07/11/17.

22.2. הפעלת מאסר מותנה של 3 אשר הושת על הנאשם בת"פ 1348/07 ביום 13/01/09.

העונש יופעל בחופף לעונש המאסר, כך שסה"כ ירצה הנאשם 5 חודשי מאסר.

22.3. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור תוך תקופה של שלוש שנים ממועד שחרורו עבירת אלימות כנגד הגוף.

ככל שקיימת הפקדה בתיק, היא תושב לנאשם בכפוף לבדיקה בדבר העדר עיקולים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ז' שבט תשע"ח, 23 ינואר 2018, במעמד הצדדים.